

Luterilainen

N:o 6 2024 ❄ 1926 - 2024 ❄ 99. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

MARTTI LUTHER

***”Minä olen elävä leipä,
joka on tullut alas taivaasta.
Jos joku syö tätä leipää,
hän elää iankaikkisesti.”***
(Joh. 6:51)

Nämä sanat pitäisi kultakirjaimin ja, mikä vieläkin parempi, elävin kirjaimin kirjoitettaman sydämeen, että jokainen tietäisi, mihin hänen tulee jättää sielunsa, mihin joutua tästä maailmasta erotesaan: kaikissa töissään ja toimis-
saan, niin levolle mennessään kuin noustessaan, kaikessa tunte-
teeseen tämän kultaisen taidon ja siinä harjoittautukoon: *”Tähän, Kristuksen tykö, jää sieluni, etten isoaisi enkä janoaisi. Ei tämä mies minulle valhetta puhu.”* Nämä sanat ovat sangen merkilliset, ihanat ja kalliit! Meidän ei ainoastaan tule tietää ne, vaan myös ottaa ne hyödyksemme ja sanoa: Niihin turvaten minä tahdon eh-
toolla levolle mennä ja aamulla

nousta, niihin sanoihin tahdon luottaa, niihin nukkua, niissä val-
voa, työtä tehdä ja kaikenlaiset vaarat kohdata. Vaikka särkyisi pirstaleiksi kaikki, vaikka isä ja äiti, vaikka joka ainoa minut hylkäisi, Kristus ei minua hylkää, kunhan minä vain pakenen hänen tykönsä. Ovathan nämä sanat varmat, ja hän sanoo: *”Turvaa minuun, tule minun tyköni, niin saat elää.”* Älkäämme antako tällaisten sanojen kajahtaa ainoastaan korviimme! Ota ne myös omiksesi, omaantuntoosi, ja ole vakuuttunut siitä, että ne ovat todet. Se, joka tätä puhuu, ei meitä petä.

*Martti Luther
– Mannaa Jumalan lapsille*

Kristuksen uhrin turvissa

”Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyt hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on ”suuri pappi Jumalan huoneen haltijana”, käykäämme esiin vakain sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pitäkäämme järkähtämättä kiinni toivon tunnustuksesta, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen.” (Hepr. 10:19–23)

Kaikkivaltias Jumala vahvistaa sanassaan omiaan, veljiämme ja sisariamme, jokaisena Kristuksen Seurakunnan päivänä. Se on meille varma suoja ja turva kaikkia maailman ja oman elämämme koettelemuksia ja suruja vastaan. Epäraamatullisessa ajattelussa sen sijaan erotetaan ja asetetaan vastakkain henki ja kirjain sekä puhutaan Raamatusta menneen ajan kirjana. Pyhä Henki kuitenkin avaa Raamatun sanassa uskomme. Jumalan sanassa Henki ja kirjain ovat yhtä. Siksi on varottava aikamme harhapolkuja. On äärimmäisen vakavaa, kun Raamatun selvää ilmoituksen sanaa edestämme kuolleesta Jumalan Pojasta väheksytään. Kristuksen ainutkertaisen sovitusuhrin hyljeksiminen vaarantaa koko kalliin vanhurskauttamisoppimme selvän julistamisen, ja siten kirkkaan ja julkisen evankeliumin opetuksen myös tuleville sukupolville. Pyhä Henki kuitenkin kirkastaa koko Raamatun sanassa Kristusta, Herraamme ja Vapahtajaamme, jonka oma sana Pyhä Raamattu on. Sillä Hän on itse Jumalan Sana, Jumalan toinen persoona, joka kaiken loi ja armossaan ylläpitää. Siksi aidossa raamatullisessa uskossa on kyse Jumalan sanan kuulemisesta ja sen alle pakenemisestä, nöyrytyksestä ja suojautumisesta. Sillä Raamattu ei ole koskaan vanhanaikainen, eikä orjuuttava, vaan Jumalan lain ja evankeliumin sana, joka johtaa ikuiseen elämään.

Pastorimme Markku Särelä opetti, tutki, käänsi ja saarnasi uskollisesti puhdasta Jumalan sanaa yli 60 vuoden ajan palvellen kaikella antaumuksella ja ahkeruudella Kirkkoamme ja koko kristikansaa. Herramme kutsui hänet luokseen taivaankotiin 18.10.2024. Jäämme suurella kiitoksella ja kaipauksella muistamaan pastori Särelää.

Vapahtajamme sanoo yhä: *”Älkää olko aralla mielin. Uskokaa Jumalaa, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuntoa. Jos ei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille paikan? Vaikka meidän valmistamaan teille paikan, tulen takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä Minä olen.” (Joh. 14:1–3)*

Marko Kailasmaa

Ihmeellistä on Jumalan johdatus

Rooman ja Kolossan välillä on melkoinen matka. Rooman suurkaupungissa karannut orja löysi helposti pakopaikan eikä hänen tarvinnut pelätä kiinni joutumista. Sinne Onesimoskin oli suunnannut matkansa, kun hän ennen kääntymystään oli karannut Filemonin luota. Jotenkin hän osui

Paavalin vankihuoneen luo ja tuli kuulemaan Paavalin julistusta. Kahleistaan huolimatta Paavali sai julistaa evankeliumia varsin vapaasti huoneessaan ja sinne kerääntyi kansaa kuulemaan.

Emme tiedä, miten kaikki tapahtui. Mutta ajattelemisen aihetta Onesimoksella oli: Hänen

isäntänsä hyvä ystävä, Paavali, saarnasi pelastusta Jeesuksen nimessä. Siellä oli myös Epafras, Kolossan seurakunnan pastori, joka oli monen monet kerrat saarnannut Filemonin kodissa. Mahdollisesti Onesimos oli tehnyt isäntänsä käskystä palveluksiakin Epafralle. Paavali, kahlevanki, vangitsee nyt karkurin, mutta ei kahleilla, vaan evankeliumin sanalla.

Onesimoksesta tulee kuuliaisen Kristukselle ja samalla kaikelle inhimilliselle järjestykselle. Karkumatka on päättynyt. Orjan pelonsekaiset tunteet vaihtuvat sydämen rauhaksi. Onesimoksella oli selvittämättömiä asioita Filemonin kanssa. Niistä hän tekee Jumalalle tiliä Paavalin luona, mutta Paavali ei pidätä synninpäästöä häneltä siksi, kunnes asia on selvitetty Filemonin kanssa. Kun asiat saadaan ensiksi kuntoon Jumalan kanssa, sitten alkaa selvittely lähimmäisten kanssa. Parannus ei ole armon edellytys, mutta kyllä sen varma seuraus. Ensin evankeliumi synnyttää uudesti, vasta sitten uusi ihminen voi taistella syntiä vastaan.

Paavali nimittää Onesimosta omaksi pojakseen, jonka *"kahleissani synnytin."* (Fm. 10) Heis-

tä tuli läheisiä ystäviä. Nyt Onesimos palveli Paavalia siihen asti, kunnes matkasuunnitelmat takaisin Kolossaan voitiin toteuttaa. Hänestä oli tullut Paavalille sananmukaisesti nimensä mukaan "hyödyllinen" (Onesimos = hyödyllinen). Karatessaan Onesimos oli nähtävästi varastanut jotakin isännältään matkaansa varten. Onesimoksella ei ollut maksaa takaisin. Sen tähden Paavali kirjoitti Filemonille: *"Paise minun laskuuni. Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: Minä sen korvaan."* (Fm. 18–19)

Paavali oli vakavissaan ja kirjoitti maksusitoumuksen omakätisesti. Kun Paavali suunnitteli matkaa Kolossaan, hän aikoi nähtävästi samalla maksaa Onesimosen velat. (Fm. 22) Paavali mainitsee Kolossalaiskirjeessä Onesimoksesta, *"uskollisesta ja rakkaasta veljestä, joka on teikäläisiä"*. (Kol 4:9) Hän halusi näin suositella Onesimosta paikallisen seurakunnan uudeksi jäseneksi. Onesimos ei kuitenkaan lähtenyt Roomasta yksin. Paavalilla oli kokenut lähetti, Tykikus nimeltään. Hänen mukanaan tulivat kirjeet Efeson ja Kolossan seurakunnille sekä Filemonille. Samalla Tykikus toi

tuoreet terveiset Roomasta ja kertoi suullisesti, miten kaikki siellä oli. Vankeuteen liittyviä asioita ei voinut selostaa seikkaperäisesti kirjeessä. Siten olisi voitu vaarantaa turvallisuutta. Se olisi ollut Jumalan kiusaamista, kun siihen ei ollut välttämätöntä uskon ja tunnustuksen aiheita. Tykikuksen seurassa matkusti Onesimos. (Kol. 4:7–9; vrt. Ef. 6:21)

Efesolaiskirjeessä Paavali ei mainitse mitään Onesimoksesta. Sekin saattoi johtua turvallisuus-

syistä. Tykikus jätti kirjeen ensin Efesoon ja riensi sieltä Kolossaan. Paavalin täytyi suojella kotiin palaavaa karannutta orjaa ja varoa antamasta häntä julki ennen kuin orja pääsisi isäntänsä tykö. Tykikuksen ja Onesimoksen matka Roomasta Kolossaan oli varmasti hyvin jännittävä. Paavali muistutti kolossalaisia: *"Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaa, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja että te myös luette Laodikeas-*

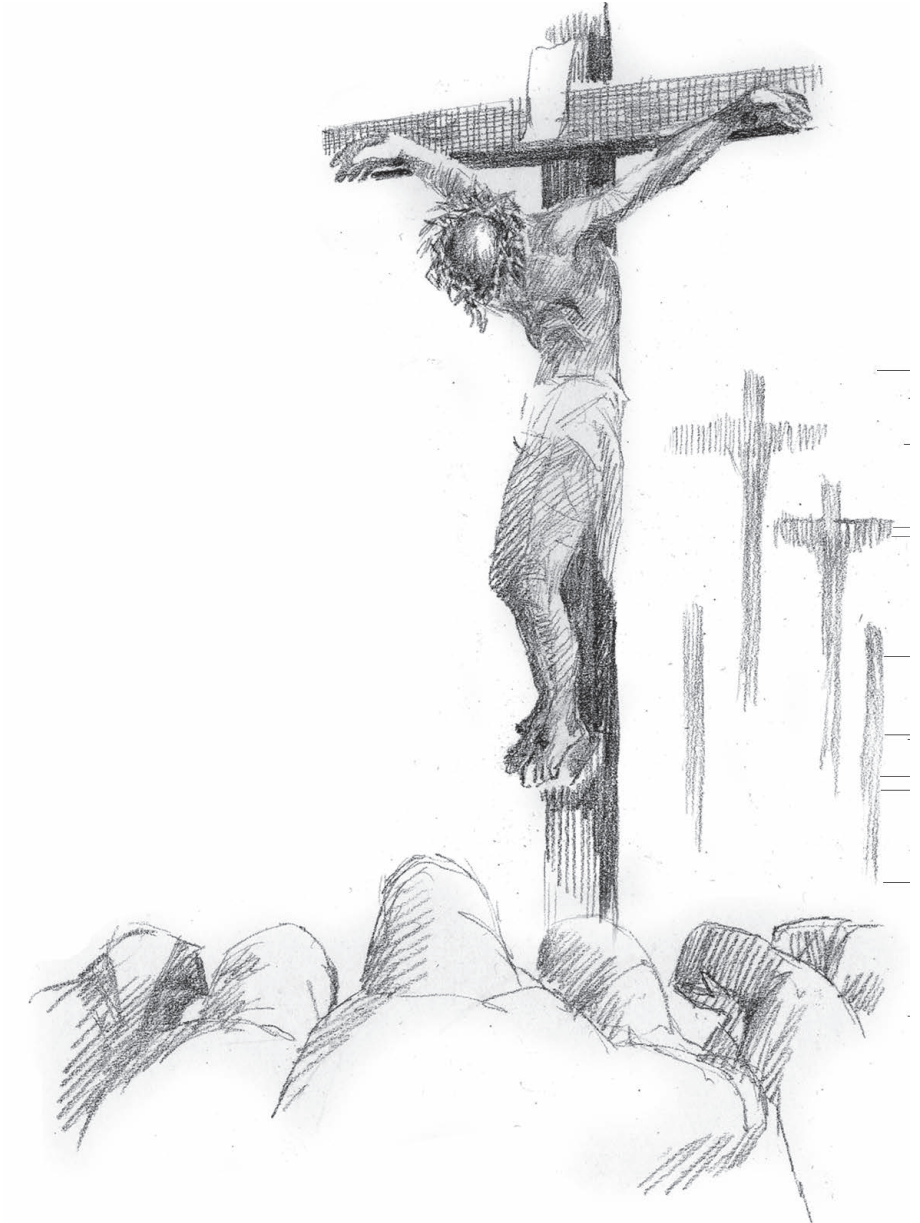

ta tulevan kirjeen." (Kol. 4:16) Historia ei tunne erityistä "Laodikealaiskirjettä", vaan kysymyksessä on todennäköisesti Efesolaiskirje. Paavali oli antanut Efesolaiskirjeen levittämisestä suulliset ohjeet Tykikukselle. Vaikka kirje oli alun perin kirjoitettu tietylle seurakunnalle ja sen oloihin, apostoli huolehti siitä, että se levisi myös muihin seurakuntiin ja että sitä sovellettiin niiden oloihin. Siten Raamatun kirjeet koskevat kaikkia seurakuntia maailman loppuun asti. Kristuksen lunastustyö on kertakaikkinen eikä sitä voida muuttaa. *"Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti."* (Hepr. 13:8) Samoin pysyy samana hänen evankeliuminsa.

Filemonin kirjeen subskriptiossa puhutaan autuaasta Onesimoksesta, josta tuli Kristuksen

marttyyri roomalaisten kaupungissa Tertulluksen toimesta. (vrt. Apt. 24:1–9) Perimätiedon mukaan Onesimoksesta tuli Berean seurakunnan kaitsija, mikä voi hyvin olla mahdollista. Sen ajan orjissa oli viisaita ja oppineita miehiä. Onesimos näyttää Roomassa toimineen Paavalin kirjurina ja oli hänelle vankeusoloissa hyödyllinen palvelija, mikä kertoo hänen lahjoistaan ja sopeutumiskyvystään, jota kaikkea saarnavirassa tarvitaan. Antiokian seurakunnan kaitsijan Ignatioksen (kuoli n. 110) kirjeessä efesolaisille on maininta *"Onesimoksesta, joka on sanomattoman rakas mies ja teidän kaitsijanne"*. Ignatios kirjoitti kirjeensä matkallaan kärsimään marttyyrikuolemaa 110-luvun alussa. Jos hänen mainitsemansa Onesimos oli sama kuin Filemonin entinen orja, hänen täytyi olla jo vanha mies, ainakin 70–80-vuotias. Vaikka perimätiedolla ei olekaan varmaa totuusarvoa, sillä on kuitenkin merkitystä sen ajan oloja ajatellen. Se elävöittää ajan kuvaa ja kertoo asioista, jotka usein olivat mahdollisia.

Markku Särelä
Kolossan seurakunta

Uskotko uskoosi?

Uskolliset luterilaiset ovat aina pitäneet tärkeänä korostaa sitä Raamatun perusoppia, että syntinen pelastuu uskon kautta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että usko vanhurskauttaa ja pelastaa sen tähden, että se itsessään on jotakin ansiollista, vaan ainoastaan sen tähden, että se omistaa luvattua laupeuden. Koska nykyaikana, kuten kautta aikojen, kuullaan niin paljon julistusta, joka antaa kuulijoille sen käsityksen, että usko on ihmisen tekemä työ, jolla hän ansaitsee autuuden, on tärkeää, että tutkimme tätä asiaa Raamatun valossa.

Ensin muutama esimerkki harhaan johtavasta julistuksesta ja toiminnasta. Pidetään saarna, jossa julistetaan ankarasti lakia, varoitetaan tulevasta tuomiosta. Sitten kehoitetaan kuulijaa antautumaan Jeesukselle, niin että hän pelastuisi. Puhutaan tähän tapaan: *"Avaa nyt sydämesi Jeesukselle. Pyydä häntä tulemaan sinne."* Taustana voi olla tunteellinen musiikki. Kuulija liikuttuu ja päättää, että siitä lähtien hän seuraa Jeesusta. Hän iloitsee, että

hän on tehnyt ratkaisun. Onko tämä sitä, mitä Raamattu tarkoittaa pelastavalla uskolla? Ei välttämättömästi. Pelastava usko näet ei ole mitään muuta kuin sitä, että syntinen uskoo Jumalan lupauksen, että Jeesus Kristus on maksanut hänen syntivelkansa ja ansainnut hänelle täydellisen armahduksen. Kun Jumala sanoo: *"Usko"*, hän ei vaadi meitä suorittamaan ansiollista tekoa, vaan hän ojentaa meille kutsun. Hän kutsuu meitä vastaanottamaan sen, mikä on meille ansaittu, ja mikä meille valmiina tarjotaan.

Toinen esimerkki: Monet nykyajan uskonnolliset piirit kiinnittävät melkein yksinomaan huomionsa hengellisiin kokemuksiin. Puhutaan siitä *"mitä minulle tapahtui silloin ja silloin, kun sain 'Henkikasteen'"*. Annetaan todistuksia. Usein, etenkin kun kokous televisioidaan on läsnä joku kuuluisa filmitähti tai urheilija, joka todistaa kokemuksestaan. Joku läsnäolijoista voi kertoa ihmeellisestä parantumisestaan tai siitä, miten hän on puhunut kielillä. Kaikilla on

hyvä olla, koska heillä on niin paljon yhteistä. Jos ollaan eri mieltä joissakin opinkohdissa (perusopinkohdissakin), näistä ei puhuta. Tärkeää on vain, että minullakin on ollut samantapainen kokemus. Emme tahdo sanoa, että ne, jotka tällaista harrastavat, eivät ole vilpittömiä. Varmaan ovat. Emmekä kiellä sitä, että osanottajien joukossa voi olla tosi uskovaisia. Mutta mieleen nousee kysymys: Eikö ole olemassa suuri vaara, että tällainen toiminta synnyttää juuri uskoa uskooni tai kokemukseeni, eikä uskoa siihen, mitä Kristus on edestäni tehnyt?

Yllämainitun tapaisen julistuksen ja toiminnan takana on yleensä se käsitys, että ihminen ei olekaan luonnostaan kokonaan turmeltunut, vaan voi itse auttaa omassa pelastuksessaan. Raamattu ei näin opeta. Apostoli Paavali kirjoittaa Efesolaisille: *"olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne."* (Ef. 2:1) Ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessään hän sanoo: *"Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on. Sillä se on hänelle hulluutta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti."* (1 Kor. 2:14)

Roomalaiskirjeessä ovat nämä sanat: *"Niin päätämme siis, että ihminen julistetaan vanhurskaaksi uskon kautta, ilman lain tekoja."* (Room. 3:28) Ja Efesolaiskirjeessä sanotaan: *"Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. Se ei ole teoista, ettei kukaan kerskaisi."* (Ef. 2:8–9)

Sielunvihollinen ahkerasti toimii saadaksensa meitä kääntämään katseemme pois Jumalan Sanasta oman sydämemme ajatuksiin ja tunteisiin. Seurauksena on, että ihmistä kiinnostaa enemmän se, mikä hänen omassa sydämessään on, kuin se, mitä Jumala lupaa Evankeliumissa, Kasteessa ja Pyhässä Ehtoollisessa. Tästä johtuu, miksi monet eivät tyydy pelkkään Raamatun mukaiseen Lain ja Evankeliumin julistukseen, vaan haluavat mennä sinne, missä "jotakin tapahtuu", missä ihmiset joutuvat hurmiotilaan, jne. Tämän valossa voimme myös ymmärtää, miksi sanomalehti kertoessansa erään kuuluisan saarnamiehen 'ristiretkistä', näkee tarpeelliseksi mainita, että saarnaaja on "modernin hurmurin näköinen". Luther usein kehotti kuulijoitansa pitäytymään armovälineisiin, Sanaan ja Sakra-

mentteihin, sanoen, että Jumala ei koskaan tule olemaan lähempänä meitä kuin hän näissä välineissä on. Tämä on hyvää neuvoa.

Kyllä jokainen uskovainen ihminen kokee Jumalan armon ja rakkauden sydämessään, mutta tällainen kokemus aina perustuu sanaan armosta ja syntien anteeksiantamuksesta, jonka Kristus meille ansaitsi ja jonka Jumala lupaa meille armonvälineitten kautta. Jumalan lapsi kiittää Jumalaa tällaisesta kokemuksesta, mutta hän ei rakenna tälle perus-

talle. Hänen uskonsa ei ole sitä, että hän vain etsii enemmän ja enemmän itselleen, hyviä tunteita, erikoisia lahjoja, fyysistä parantumista, vaan se on sitä, että hän kiinnittää katseensa uskon Alkajaan ja Täyttäjään, Jeesukseen, ja uskossa omaksuu sen, mikä hänellekin ansaittiin. Hän ei halua itseään korottaa, vaan haluaa antaa kaiken kunnian Vapahtajallensa. Hän tyytyväisenä tahtoo kantaa sitä ristiä, joka annetaan hänelle kannettavaksi.

Uskollinen sananjulistaja siis pyytää Jumalalta voimaa, että hän voi julistaa Sanaa siten, että Kristus, ei ihminen, saa kaiken kunnian. Hän tahtoo julistaa Lain sanomaa siten, että kuulijalle ei jää mitään omaa, johon hän voi turvata, ei omaa uskoa, ei omaa ratkaisua, ei omia tunteita eikä omia hyviä päätöksiään, vaan että hän ei voi muuta kuin huutaa: Voi minua, olen syntinen ihminen; minä hukun, jos en apua saa. Ja uskollinen sananjulistaja tahtoo julistaa Evankeliumin sanomaa siten, että kuulija tulee vakuuttuneeksi, että juuri hänen syntivelkansa maksettiin Golgatalla, että Vapahtaja juuri hänelle ansaitsi syntien anteeksiantamuksen ja elämän pyhällä elämällä ja

viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan. Näin voi Jumalan sana: *"Tee parannus; usko"* tulla täytetyksi kuulijan kohdalla.

On mahdollista, että joku kristitty voisi toimia Jumalan välikappaleena ja *"pelastaa (syntisen) sielun kuolemasta"* lainkaan mainitsematta sanaa usko. Esimerkiksi hän voisi tавata synnin hädässä olevan ihmisen ja puhua hänelle tähän tapaan: *"Jeesus Kristus, Jumalan Poika, tuli maailmaan pelastamaan syntisiä. Hän syntisten sijaisena otti päällensä Jumalan vihan ja kärsi heidän puolestaan sen rangaistuksen, joka heille kuului. Hän antoi henkensä heidän edestään; täytti kaikki Jumalan vanhurskauden vaatimukset heidän puolestaan. Jumala antoi hänen tähtensä koko maailman synnit anteeksi, sinunkin syntisi."* On mahdollista, että synnin hädässä ollut voisi vastata: *"Mutta tämähän on sängen lohduttava sana! Ajatella, että minun syntini annettiin anteeksi! Kiitos, kun toit minulle tämän lohduttavan sanoman!"* Eikö tämä olisi pelastavaa uskoa? Emme tahdo sanoa, ettei uskosta tule puhua. Siitä tulee puhua niin kuin Raamattu siitä puhuu. Ei siten, että kuulija saa sen

käsityksen, että häntä vaaditaan suorittamaan ansiollinen teko, ei erotettuna Jumalan armosta ja Kristuksen sovintotyöstä, vaan Jumalan armollisena kutsuna omaksua hänelle hankittu valmis pelastus.

Mikä on sinun uskosi perustus, ystävä? Onko se oma uskosi, vai onko se Kristuksen, Jumalan Pojan sovintotyö sinun puolestasi? Seuraavassa laulun säkeistöissä annetaan meille hyvää neuvoa:

*"Miks' katsot huonoa uskoas
On toinen perustus rauhallas.
Se Veljes Jeesuksen veri on.
Hän vaipui ristillä kuolohon.
Ja synnit maailman sovitti,
Sun velkas ristiin naulitsi.
Ei siis oo perustus uskosi,
Vaan usko, niin pysyy rauhasi."*
(Siionin Kannel 1961, n:o 355)

Rupert Efraimson
Herrani elää!

Yleinen esimerkki

"Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen. Mutta sen tähden sain laupeuden, jotta Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan itselleen iankaikkiseksi elämäksi."

(1. Tim. 1:15,16)

Evankeliumi on luotettava ja horjumaton sanoma siitä, että Jeesus Kristus, todellinen ihminen ja todellinen Jumala, on täyttänyt lain puolestamme, kärsinyt rangaistuksemme sijastamme

ja tullut Isän herättämäksi kuolleista vanhurskauttamisemme vuoksi. Kristuksen kuuliaisuus on sinun kuuliaisuutesi. Hänen ansionsa ovat sinun ansioitasi. Sinä olet nuhteeton ja moitteeton Jumalan edessä. Jumalan Pojan ylösnousemus on Isän aamen Poikansa täyttämälle työlle. Se on synninpäästö kaikista elämäkkaresi synneistä. Herättämällä hänet kuolleista hän on julistanut, ettei hän tule koskaan vaatimaan sinulta lain täyttämistä tai tilintekoa synneistäsi.

Evankeliumi on kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. Se tuo iloa, lepoa ja rauhaa jo täällä

maan päällä. Elämme iankaikkista elämää: *"Teidän isänne söivät mannaa erämaassa ja kuolivat. Tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, ettei se, joka sitä syö, kuolisi. MINÄ OLEN elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti."* (Joh. 6:49-51) – *"MINÄ OLEN ylösnousemus ja elämä. Se, joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"* (Joh. 11:25,26) – *"Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään."* (1. Joh.3:14) – *"Tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan."* (1. Joh.5:11) Tällä puolella rajaa evankeliumi kantaa. Ei ole niin pimeää elämänvaihetta, etteikö se toisi ahdinkoomme valoa. STLK:n Kristinoppi opettaa ikuisesta elämästä: *"Se on omanamme jo nyt uskon kautta, mutta täydellisenä se toteutuu vasta taivaassa."* Rajan paremmalla puolella on kaikki taivaallisen taivaallista. Kuolemasi on sekä kaiken murheen loppu että ikuisen ilon alku. Uskomme itsellemme iankaikkiseksi elämäksi.

Vain Jumala on hyvä. Siksi

Jeesus sanoi rikkaalle nuorukaiselle, joka ei uskonut Hänen olevan Jumala: *"Miksi sanot minua hyväksi? Kukaan ei ole hyvä paitsi Jumala yksin."* (Mark. 10:18) Paavali tiesi olevansa paha mies. Raamattu kertoo hänen elämänsä kaaren tapahtumista: *"Mutta Saul raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon, raastoi ulos miehiä ja naisia ja luovutti heitä vankilaan."* (Ap.t. 8:2) – *"Mutta Saul puhisi yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan."* (Ap.t. 9:1) – *"Vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja luovuttaen vankiloihin sekä miehiä että naisia."* (Ap.t. 22:4) – *"Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin ääneni sen puolesta."* (Ap.t. 26:10) – *"Vainosin ylenmäärin Jumalan seurakuntaa ja hävitin sitä."* (Gal. 1:13)

Paavalin sydän löi vihaa kristittyjä kohtaan. Hän valjasti nuoruutensa voimat ja innon Jumalan omien vainoamiseen. Hän lopetti seurakuntien kokoontumiset. Hän pyrki tuhoamaan jokaisen kristityn kodin. Hän erotti avio- puoliset toisistaan ja teki lapsista orpoja. Paavali sai vankilat miltei pullistumaan uskovista. Hänen

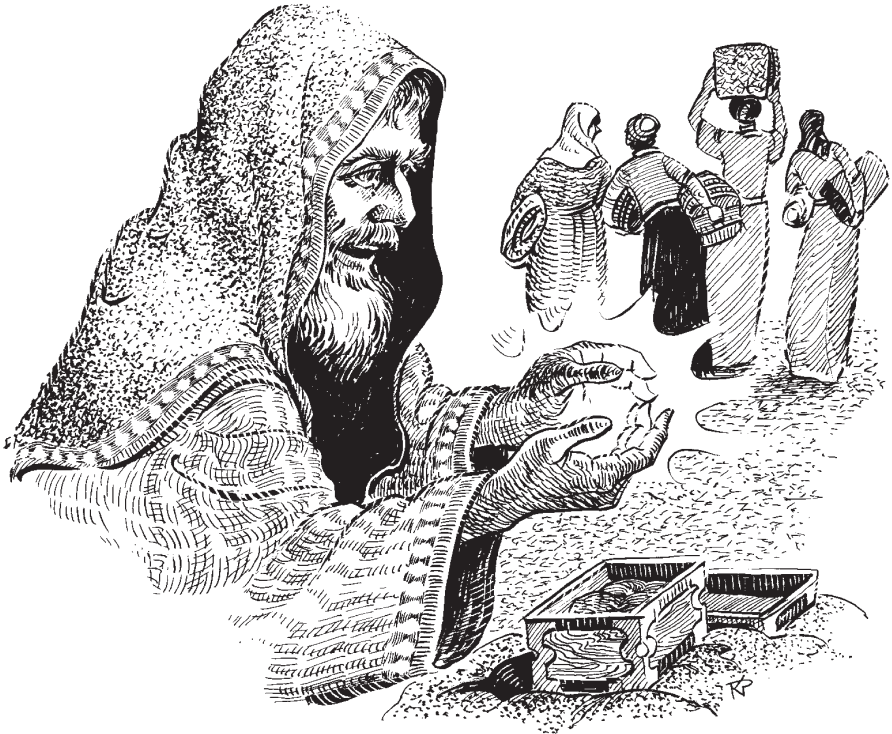
kätensä oli heti ylhäällä, kun äänestettiin Jumalan lasten tappamisesta. Evankeliumi, "tämä tie", oli hänelle kauhistus, harhaoppi, joka täytyi kitkeä maan päältä pois. Kun hän vainosi kristittyjä, hän vainosi Kristusta: *"Saul, Saul, miksi vainoat minua?"* (Ap.t. 9:4)

Paavali kirjoittaa Timoteukselle olevansa syntisistä ensimmäinen eli pahin. Samaan hengenvetoon hän kertoo tulleensa Jumalan armahtamaksi ja pelastamaksi. Näin Pyhä Henki, puolustajamme, estää meitä ajautumasta epätoivoon, kun käskyt kirkastavat meille oman pahuutemme. Uskonpuhdistajamme opettaa: "Paavali toteaa, että se mitä hänelle tapahtui, ei ollut mikään poikkeustapaus vaan yleinen esimerkki. Yksittäistapauksena tämä kohta kertoisi erioikeudesta, ja kaikki lohdutus olisi tipotiessään. Mutta koska tämä on kirjoitettu minulle lohdutukseksi ja esimerkiksi, koskee tämä minuakin, joten minäkin riemuitsen näistä sanoista eikä yksistään Paavali, joka on perillä. *'Hän armahti minut'*, Paavali sanoo, 'ei siksi, että sitä pidettäisiin yhdelle ihmiselle suotuna poikkeuksellisenä etuoikeutena, vaan

siksi, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä ja että kaikki syntiset kristityt saisivat minun esimerkkinä pohjalta tietää, millainen Kristus on."

Kun sinulla on Raamatussasi tämä yleinen esimerkki, älä anna syyllisyytesi taakoittaa sinua. Kaikki on jo valmiina Kristuksen täytetyssä työssä. Jumala armahti sinut pyhässä kasteessa. *"Armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja."* (Ef. 2:8) – *"Kasteessa - - olette hänen kanssaan herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala."* (Kol. 2:12) Paavalin sydämessä hallinnut viha poiki hirvittäviä tekoja. Jeesuksen Kristuksen sydän lyö pelkkää armoa, rakkautta ja hyvyttä sinua kohtaan: *"Herra on hyvin laupias ja armollinen."* (Jaak. 5:11) – *"Jumala on rakkaus."* (1.Joh. 4:16) – *"Hyvä ja vakaa on Herra."* (Ps. 25:8) Hänen sydämen hyvistä ominaisuuksista seuraavat rakkauden teot.

Pakanoiden apostoli sanoo Timoteukselle kirjeensä lopussa: *"Talleta se, mikä sinulle on uskottu."* (1.Tim. 6:20). Talleta sinäkin sydämeesi Paavalin lohdutus ja esimerkki. *Vesa Savolainen*

Löydetty aarre

”Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki. Siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti pellon. Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsii kalliita helmiä, ja löydettyään yhden kallisarvoisen

helmen hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen.”
(Matt. 13:44–46)

Massachusettsin valtiossa Amerikassa tuonnottain eräs pastori osti antiikkikaupasta pienen kirjasen. Siinä kerrottiin kätketystä aarteesta ja neuvottiin

kuinka se on löydettävissä. Kesälomansa aikana pastori teki matkan neuvottuun paikkaan. Hän seurasi tarkoin kirjassa annettuja ohjeita ja todellakin löysi vanhan ruostuneen laatikon. Hänen ihmeekseen se sisälsi kokoelman kalliita kiviä, jotka New Yorkissa arvioitiin kymmenien tuhansien dollarien arvoisiksi.

Sanonet: *"Jospa minäkin voisin löytää aarteen!"* Vakuutan: voit löytää aarteen, joka on monta vertaa arvokkaampi. Meillä on ikivanha kirja, joka antaa selvät ohjeet aarteen löytämiseen. Tästä kirjasta lukemani teksti kertoo aarteen löytäjästä. Ja Jeesus, joka nämä sanat puhui, tarkoittaa, että sinä olisit yksi näitä onnellisia. Haluatko siis lähteä aarteen etsintään? Matka ei ole pitkä, ja löytäjä saa pitää kaiken. Tekstimme mukaan on tutkistelumme aiheena taivaallisen aarteen löytäminen. Kysymme, mikä on tämä aarre?

Mikä on tämä aarre?

Se on taivasten valtakunta, sillä Jeesus vertaa tätä valtakuntaa peltoon kätkeytyyn aarteeseen ja kallisarvoiseen helmeen. Tämän valtakunnan verraton rikkaus on

Herra Jeesus. Hän on sen keskus ja missä hän ei ole, siellä on pelkkä pimeyden valtakunta. Sen tähden apostoli sanookin Jumalan valtakunnan olemukseen kuuluviksi juuri ne ominaisuudet, jotka me löydämme ainoastaan Jeesuksessa, nimittäin *"vanhurskaus, rauha ja ilo Pyhässä Hengessä"*.

Maan päällä ei ollut yhtään vanhurskasta, sillä koko meidän vanhurskaudemmekin oli niin kuin saastutettu vaate. Mutta Jeesuksessa oli sula vanhurskaus, sillä hän oli täyttänyt kaikki Jumalan vanhurskauden vaatimukset. Nytpä Jumala teki sellaisen vaihdon, että hän heitti meidän kaikkien synnit Jeesuksen päälle ja siirsi Jeesuksen täydellisen vanhurskauden syntiselle. *"Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi."* (2 Kor. 5:21) Kristus niin omisti meidän syyllisyytemme, että hänet tehtiin synniksi ja kiroukseksi. Mutta kun vanhurskaus kuoli väärin edestä ja vereensä hukutti synnin, niin väärintekijöille ja jumalattomille hankittiin Jumalan edessä kelpaava vanhurskaus.

Kun tämä vanhurskaus uskossa omistetaan, saadaan samassa

toinen sanomaton rikkaus, oman-tunnon rauha: ”Koska meidät on siis uskosta vanhurskaiksi julistettu, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” (Room. 5:1) Tämä rauha tuo taas mukanaan ilon, josta Pietari sanoo, että te ”riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla”.

Nämä Jumalan valtakunnan ominaisuudet meillä on siis Jeesuksessa, niin kuin on kirjoitettu: ”Herra on meidän vanhurskaustemme.” (Jer. 23:6) ”Hän on meidän rauhamme.” (Ef. 2:14) ”Jumala... on minun iloni ja riemuni.” (Ps. 43:4) Jeesus on myös meidän voimamme, meidän valkeutemme, meidän toivomme, meidän pyhityksemme, meidän elämämme ja autuutemme. Hän on kaikkemme kaikessa ja ”hänessä kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä”. Voiko siis ihmeellisempää aarretta ja suurempaa rikkautta olla olemassa kuin on Jeesus Kristus? Tätä ajattellessamme me syystä sanomme Siionin suloisen laulajan Paul Gerhardtin kanssa: ”Nyt, sydän ahdas, laajene ja aarre kätke parahin. Kirkkaampi, kalliimpi on se kuin kullat tähtitarhain.

Maat, meret, taivas avara, ne on kuin hiukka tomua, kun katson aarteeseeni.”

Miten tämä aarre löydetään?

Jeesus sanoo, että se on kätkeyty aarre. Jumala on ”salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä” (Matt. 11:25), niin että yksikään ihminen ei voi järjellään ja omilla kyvyillään Jeesukseen uskoa eikä hänen tykönsä tulla. Mutta Jumala tahtoo, että tämä aarre löydettäisiin, sillä sitä ei ole piilotettu mereen tai erämaahan, eipä edes kassaholviin. Se on kätkeyty peltoon, viljelyksen alla olevaan maahan. Tämä pelto on Kristuksen näkyvä seurakunta, jossa ovat hänen asettamansa kalliit armonvälikkapaleet, kaste, evankeliumi ja Herran ehtoollinen.

Halvan näköinen on tosin tuo pieni aarrekirstu. Näkeehän järki kasteessa vain veden, ehtoollisessa vain leivän ja viinin ja evankeliumissa vain sanoja. Moni on ahertanut pellolla vuodesta vuoteen. Aarreakkuun on auran kärki tarttunut, kuokka kolah- tanut, jalka kompastunut, eikä peltomies ole sen arvoa tuntenut. Mutta sitten aivan yllättäen on sovinnon suuri salaisuus kir-

kastunut. Sielulle on auennut evankeliumin sisältö, Jumalan pelastava armo ja syntien anteeksiantamus Jeesuksen kalliissa veressä. Hän näkee nyt kasteessa uuden syntymisen peson, jossa olemme Kristuksen päällemme pukeneet. Hän näkee ehtoollisessa Kristuksen totisen ruumiin ja veren, annettu ja vuodatettu syntien anteeksiantamiseksi. Tai ihminen voi joutua aivan kuin sattunnaisesti kosketukseen Jumalan sanan kanssa, ja silloin Pyhä Henki kirkastaa hänelle autuuden Kristuksen sovintotyössä. Näin toteutuu se sana: *”Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet; olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet.”* (Room. 10:20)

Toiset taas ovat löytäneet tämän aarteen pitkän etsinnän jälkeen. Jeesus vertaa niitä kauppiaseen, *”joka etsi kalliita helmiä”*. Tällainen etsintä edellyttää helmien tuntemista. Jos meidän edessämme olisi kalliita kiviä kuten jaspis, sardion, safiiri, berylli, topaasi, timantti jne. ja jos seassa olisi halpa-arvoisia ja keinotekoisia koruhelmiä, tokkopa me osaisimme erottaa tosi helmiä noista arvottomista. Mutta helmi-

kauppias tuntee helmet ja niiden todellisen arvon.

Kauppias, joka etsi kalliita helmiä, kuvaa siis ihmistä, joka etsii totuutta; hän tavoittelee sitä, mikä on jaloa ja arvokasta. Hän löysi mm. tällaisia kauniita helmiä: hyvä kirjallisuus, tiede ja taide, rakkaus, uskollisuus, urhoollisuus ja sankariteot; uhrautuminen jalon asian tai ihmiskunnan hyväksi; moninaiset ulkonaiset käsitteet, pyrkimykset ja ihanteet. Mutta hän ei löytänyt niissä sellaista, jota hänen sielunsa ikävöi. Hän kaipasi parempaa. Nuo kaikki jättivät hänet levottomaksi ja turvattomaksi, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa. Kun tällainen etsivä sielu saa vihdoinkin kuulla selvän totuuden sanan, pelastuksen evankeliumin ristiinnaulitusta ja ylösnoussesta Jeesuksesta, niin hän tietää löytäneensä sen *”yhden kallisarvoisen helmen”*. Hän uskossa ottaa vastaan autuuden sanoman ja omistaa Herran Jeesuksen Vapahtajakseen. Hän saa anteeksiantamuksen rauhan, autuuden ilon, pelastusvarmuuden ja taivaan toivon. Jeesuksessa hän löytää yltäkylläisen elämän ja puhkeaa laulamaan: *”Ilo suuri*

ompi mulla, kun on sydämessäni Jeesukseni, armaani. Murhe, tuska saattaa tulla, Jeesus antaa lohtuaan, aarteeni on Jeesus vaan.”

Mitä tekee aarteen löytäjä?

Mitä aarteen löytäjä tekee? Hän tahtoo päästä aarteen todelliseksi omistajaksi. Pellossa oleva aarre kuului pellon omistajalle. Aarteen löytäjä osti siis tuon pellon. Samoin kauppias osti omakseen tuon yhden kallisarvoisen helmen.

Tämä ei merkitse sitä, että ihminen voisi millään tavalla ansaita eli ostaa autuuttaan. *”Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja.”* (Ef. 2:8) Mutta Jeesus-arre on ainoastaan evankeliumissa ja sakramenteissa. Nämä taas ovat kaikin puolin tarjolla ainoastaan näkyvässä seurakunnassa. Kukaan ei voi Jeesusta omistaa ilman armonvälikkappaleita ja kaikkia armonvälikkappaleita ei ole ilman seurakuntaa. Kääntymykseen tullut ihminen liittyy siis paikalliseen seurakuntaan, jossa Kristuksen sana ja sakramentit ovat käytännössä Kristuksen aseituksen mukaan, jotta hän niiden kautta olisi jatkuvasti taivaallisen

aarteen omistaja. Tai jos hän jo kuuluu sellaiseen seurakuntaan ulkonaisesti, hänestä tulee nyt sen todellinen jäsen. Hänestä tulee aarrepellon omistaja, niin kuin apostoli sanoo Korintton seurakuntalaisille: *”Teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän. Mutta te olette Kristuksen ja Kristus on Jumalan.”* (1 Kor. 3:22–23)

Tällainen ”ostaminen” käy mahdolliseksi ainoastaan siten, että ostaja ensin *”meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli”*. Kristitty on vain yhden aarteen omistaja, yhden asian harrastaja. Kaikki, mitä hän epäuskossa ollessaan piti rakkaana ja kalliina, jäivät toisarvoisiksi. Löytämänsä aarteen tähden hän panee alttiiksi aikansa, kykynsä, voimansa ja omaisuutensa. Opetuslapset muinoin jättivät kaiken ja seurasivat Jeesusta. Paavalilla oli paljon, josta saattoi kerskata ennen kääntymystään: sukunsa, koulukasvatuksensa, etunsa, asemansa, vaelluksensa jne. Mutta kun hän tuli kääntymykseen, hän sanoi: *”Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen lukenut tappioksi Kristuksen täh-*

den. Niinpä todella luen kaikki tappioksi tuon hyvin kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, jotta voittaisin omakseni Kristuksen.” (Fil. 3:7–8)

Näin ovat pyhät tehneet kautta aikojen: Jumalan kutsua noudattaen Aabraham jätti sukunsa ja isänmaansa ja lähti tietämättä minne oli saapuva. Mooses katsoi Kristuksen pilkan suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet. Meidän aikanamme kymmenet tuhannet ovat joutuneet pakolaisiksi ja kodittomiksi Jeesuksen tähden. Ja kuinka monet ovatkaan kärsineet vankeutta, orjuutta, räökkäystä ja julman kuoleman! Joka päivä monet luopuvat maallisista eduista kärsiäkseen köyhyyttä ja vaivaa Jumalan sanan tähden. Jokainen, joka tahtoo aarteiden omistaa, ”myy” varmasti synnilliset nautinnot, maailman ystävyyden ja lihanmielen, joka tinkii Jumalan sanasta. Mutta hän myös luopuu paljosta, joka itsessään on luvallista ja oikeaa, jos se tulee hänelle niin rakkaaksi, ettei hän voi jakamattomalla sydämellä Jeesusta omistaa.

Ken ei näin tee, hän ei olekaan vielä aarretta löytänyt eikä ole mikään kristitty. Ja kuitenkin kristitty ei tee sitä pakosta eikä nuristen, vaan niin kuin Jeesus sanoi: *”Ja iloissaan siitä hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.”* Kun englantilaiset Amerikan vapautussodan aikana teloittivat erään nuoren miehen vakoilijana, lausui hän ennen kuolemaansa: *”Minä kadun ainoastaan sitä, että minulla on vain yksi elämä annettavana isänmaani vapauden puolesta.”* Kuinka paljoa enemmän kristitty panee kaikki alttiiksi Herransa tähden ja tunnustaa: *”Minkä nyt elän lihassa, sen elän uskossa Jumalan Poikaan, häneen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.”*

(Gal. 2:20)

Onnellinen ja iäti autuas olet sinä, joka omistat taivaallisen aarteiden, sen *”yhden kallisarvoisen helmen”*. Ilolla yhdyt laulamaan: *”Nyt helmen oon mä löytänyt, jot’ etsin kaivaten. – Oi, lausu, minkä? Kuule nyt mä löysin Jeesuksen.”*

Gustav A. Aho
Elävän veden virtoja

Vihreä vai oranssi?

Menin hakemaan lapsenlastani eskarista. Naulakoilla huomasin, että hänellä oli toisessa ranteessa löysästi sidottu vihreä villalanka ja toisessa oranssi. Ensin vähän ihmettelin, mutta sitten oivalsin – lapsille oli opetettu vasenta ja oikeaa kättä: vihreä = vasen, oikea = oranssi. On tärkeä taito tietää vasen ja oikea, mutta vielä tärkeämpää on oppia erottamaan oikea ja väärä, hyvä ja paha.

Elämässä on usein tilanteita, joissa pitää osata valita kahdesta vaihtoehdosta toinen – muita vaihtoehtoja ei ole, eikä molempia voi ottaa. Jeesus opetti eräästä tällaisesta valinnasta: *”Kukaan ei voi palvella kahta herraa, sillä hän on joko tätä vihaava ja toista*

rakastava tai tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.” Jeesus puhui myös kahdesta eri tiestä: *”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.”* Kysymys on siitä, uskotko Jeesukseen vai etkö usko – muita vaihtoehtoja ei ole. Usko voi olla vahva tai heikko, mutta se joko on tai sitä ei ole.

Usko on Jumalan lahja, jonka jo pieni vauva saa kasteessa. Kun opimme, kuulemme tai luemme Jumalan Sanaa, Pyhä Henki syn-

nyttää ja vahvistaa uskoamme. Siksi kastetut lapset ja kaikki ihmiset tarvitsevat jatkuvasti opetusta. Mutta ihminen voi luopua uskostaan. Silloin hän on eksynyt lammas. Pyhäkoululaulussa lauletaan: ”Sä lapsi uskos säilytä. Se onhan lahja ylhäältä.” Jeesus ei jätä meitä yksin. Hyvä Paimenemme etsii eksyneitä ja enkelit ohjaavat kulkuamme ja valintojamme. Psalmissa 139 pyydetään: ”Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua, tunne ajatukseni ja katso: jos tieni on vaivaan vievä, johdata minut iankaikkiselle tielle.” Ja psalmissa 25 pyydetään: ”Herra, neuvo minulle tiesi, opeta minulle polkusi. Kuljeta minua totuudessasi ja opeta minua, sillä sinä olet autuuteni Jumala.” Monessa hengellisessä laulussa ja virressä rukoillaan juuri tätä – elämän ohjausta: ”Maan korvessa kulkevi lapsosen tie. Hänt’ ihana enkeli kotihin vie.” Muistatko, missä lastenvirressä lauletaan: ”En tietäni voi itse ohjata. Siis minua, oi Isä johdata.” Vanhassa virressä pyydetään muutamalla sanalla Jeesusta ohjaamaan elämäämme ja samalla se tuo mieleemme Raamatun kertomuksen: ”Pidä, Jeesus, itse perää. Herra herää.

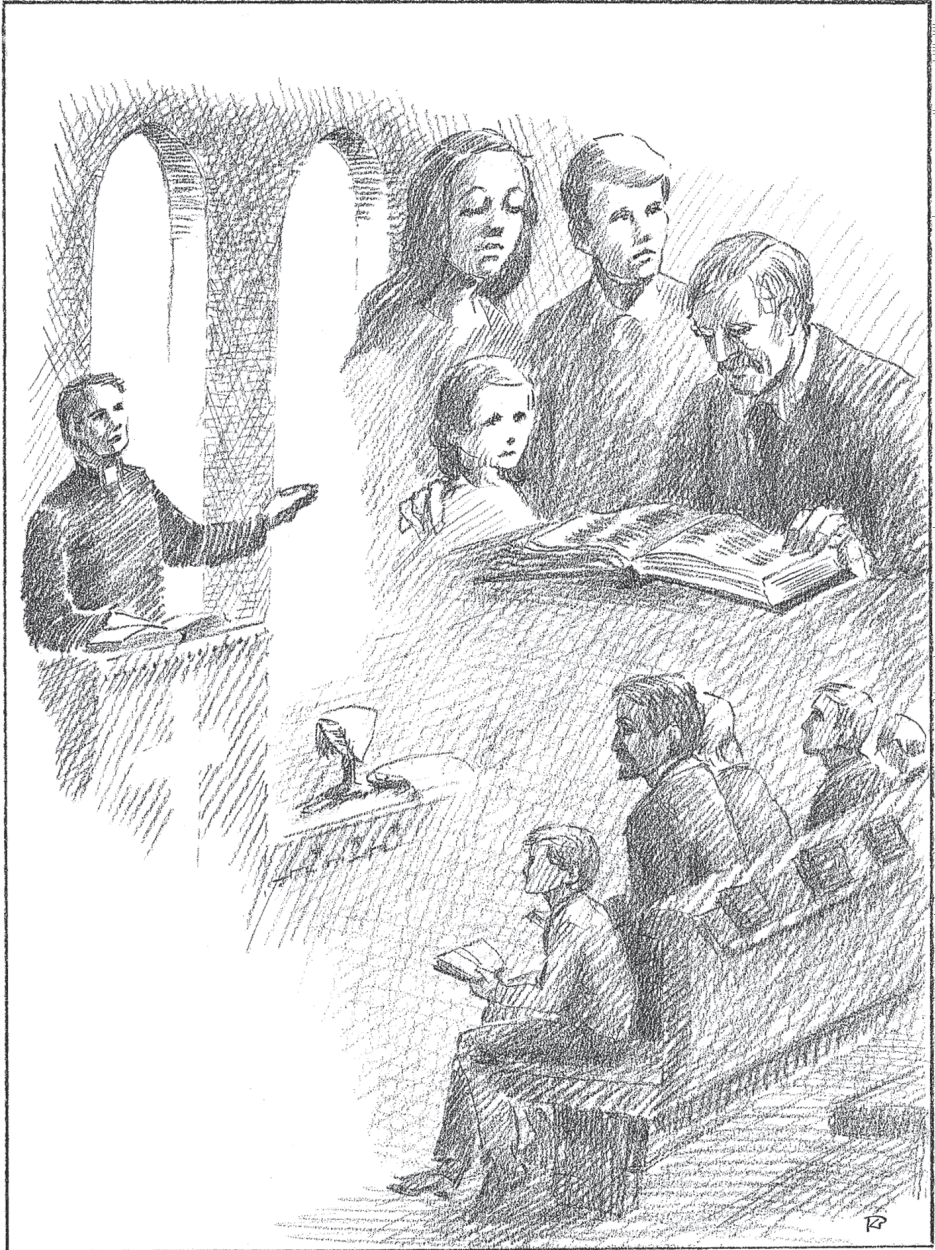
Muuten hukkuu haahteeni.”

Taivaankotiin on vain yksi tie. Jeesus sanoi: ”Älkää olko aralla mielin. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuntoa. Jos ei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille paikan? Vaikka menen valmistamaan teille paikan, tulen takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä Minä olen. Tiedätte, minne minä menen – myös tien tiedätte.” Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet, kuinka sitten voisimme tietää tien?” Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh. 14:1–6)

Tutuksi tullessa kuorolaulussa laulamme:

*Koko tien Hän kanssain kulkee rakkaus, oi verraton!
Viimein taivaan valtakuntaan
minut saattaa lepohon.
Kun mä kirkkahana siellä eteen
lankeen istuimen,
koko tien Hän kanssain kulki
laulan silloin kiittäen.*
(San. Fanny Crosby 1875)

Eeva Voima

Mitä Raamatun mukaan on sanottava unionismista eli ekumeniasta?

Jatkoa numerosta 5/2024

Pastori Markku Särelän saatesanat kirjoitusarjaan: ”Tekijä on pitänyt tämän esitelmän nimellä Unionismi Kansalliskirkon vuosikokouksessa vuonna 1936. Aihe on entistä ajankohtaisempi. Silloin puhuttiin unionismista. Nyt puhutaan ekumeniasta, mikä on suurin piirtein sama asia. Sanaalla unionismi ymmärretään lähinnä erioppisten harjoittamaa uskonnollista yhteistoimintaa, kun taas sana ekumenia sen ohella kuvaa opinyhteyttä vieroksuviien aatesuuntaa. Tehdäksemme esityksen läheisemmäksi lukijoillemme olemme tekijän luvalla käyttäneet sanaa ekumenia ja panneet sanan unionismi sulkuihin. Samoin on tehty pieniä kielellisiä uudistuksia ja lisätty väliotsikot.”

Miten oikea näkyvä kirkko suhtautuu niihin, joilla on eri oppi?

Miten oikea näkyvä seurakunta eli puhdasoppinen kirkko suhtau-

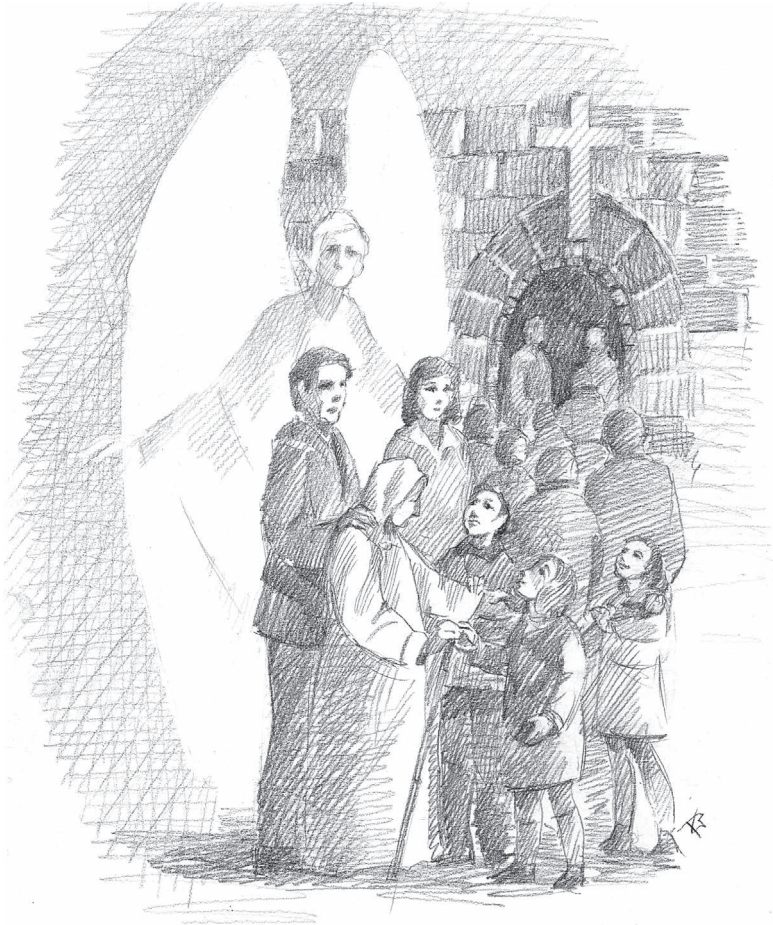
tuu näihin moniin ryhmiin, jotka tavalla tai toisella poikkeavat Jumalan sanasta? Tähän kysymykseen on vain kaksi vastausta: Raamatun vastaus ja ekumenian (unionismin) vastaus. Ekumenia (unionismi) – ja muistakaamme, että vanha ihmisemme on täysi ekumeenikko (unionisti) – sanoo kohta: Emme saa koskaan heistä erottautua. Pitäähän mennä saarnaamaan heillekin evankeliumia, pitäähän heitäkin voittaa, tuleehan koettaa yhdistää näitä monia joukkoja. Jos vetäydymme kokonaan joukkoomme, jossa uskotaan ja opetetaan yhdellä tavalla, niin kutistumme omaan kuoreemme, haudamme leiviskän maahan, panemme kynttilän vakan alle, jne. Kaikki tämä näyttää niin luonnolliselta ja selvältä niin kuin jumalattoman menestys, että horjahdamme kerrassaan, elleemme mene Jumalan sanaan ja tarkkaa sitä. Roomalaisille (16:17) Paavali sanoo: *”Minä kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette*

saaneet; vetäytykää pois heistä." (Room. 16:17)

Galatalaisille hän sanoo: "Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia toisin kuin me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu." (Gal. 1:8) Filippiäläisille hän sanoo: "Varokaa noita koiria, varokaa noita pahoja työntekijöitä, varokaa noita leikeltyjä." (Fil. 3:2) Tessalonikalaisille hän kirjoittaa: "Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette meiltä saaneet." (2 Tess. 3:6) Timoteukselle hän sanoo: "Jos joku opettaa muuta oppia eikä pitäydy Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalanpelon mukainen, hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään... pakene sellaista." (1 Tim. 6:3,4,11) Johannes sanoo: "Jos joku tulee luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä lausuko häntä tervetulleeksi." (2 Joh. 10) Jeesus lausuu: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatus-

ta." Ja evankelista selittää: "He ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia." (Matt. 16:6,12) "Varokaa vääriä profeettoja, jotka tulevat luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia." (Matt. 7:15) Paavali kirjoittaa: "Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä epäuskoisten kanssa, sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja laittomuudella? Tai mitä yhteyttä on valolla ja pimeydellä? Miten sopivat yhteen Kristus ja Belial? Tai mitä yhteistä osaa uskovalla on epäuskoisen kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä te olette elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: "[Minä] olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani." Sen tähden: "Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä koskeko saastaiseen, niin minä otan teidät omikseni ja olen teidän Isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias." (2 Kor. 6:14–18)

Myös Vanhassa Liitossa oli

Jumalan sanan oppi päivänkirkas tässä suhteessa: Kun valtakunta oli jakaantunut, niin Israelin valtakunta heti alussa lankesi epäjumalaisuuteen, vaikka siellä oli vielä totisia uskovaisia, niin että Eliaankin aikana oli vielä 7000, jotka eivät olleet polveaan notkistaneet Baalille. Kuinka luonnolista, että Juudan valtakunta olisi veljeillyt heidän kanssaan,

he kun omasivat niin paljon yhteistä. Mutta kun Juudan hurskas kuningas Josafat alkoi veljeillä Israelin kuninkaan Aahabin kanssa, tuli Jumalan profeetta sanomaan: *"Oliko sinun autettava jumalatonta, ja rakastatko niitä, jotka vihaavat Herraa? Sen tähden päälläsi on Herran viha."* (2 Aik. 19:2) Kun sitten Amasia, Juudan kuningas, palkkasi Isra-

elin valtakunnasta itselleen sata-tuhatta sotamiestä, niin Jumalan mies tuli hänen tykönsä ja sanoi: *"Kuningas! Älköön Israelin sotajoukko lähtekö kanssasi, sillä Herra ei ole Israelin, kaikkien näiden efraimilaisten, kanssa", "muuten Jumala kaataa sinut vihollistesi eteen, sillä Jumalalla on valta auttaa ja kaataa."* (2 Aik. 25:7–8)

Kun sitten juutalaiset palasivat Baabelin vankeudesta ja ryhtyivät uudelleen rakentamaan Jerusalemin muureja ja temppeliä, pyysivät samarialaiset lupaa saada osallistua työhön, sanoen: *"Me rakennamme teidän kanssanne, sillä me etsimme teidän Jumalanne niin kuin tekin."* *Olisipa luullut, että köyhä ja ahdistettu Herran kansa olisi mielellään ottanut avun vastaan, varsinkin kun samarialaisten uskonnossa oli paljon yhteistä heidän kanssaan. Mutta Israelin vanhurskaat päämiehet sanoivat: "Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa temppeliä Jumalallemme, vaan me yksin rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle."* (Esra 4:2,3) He kieltäytyivät yhteistyöstä, sen tähden, että samarialaisten uskonto ei ollut oikea. Myös nuo kolme nuorta miestä Baabelissa,

Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, eivät kumartaneet epäjumalaa eivätkä osallistuneet väärän uskonnon juhlamenoihin, vaan sanoivat rohkeasti: *"niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka olet pystyttänyt"*.

Miksi Jumalan sana on näin tiukka?

Miksi Jumalan sana näin tiukasti kieltää veljeilemästä toisuskoitien kanssa? Yksi syy on siinä, että kaikki väärä oppi on epäjumalaisuutta, joka häpäisee Jumalan nimeä ja syrjäyttää Hänen pyhän sanansa. Osallistuminen heidän kanssaan hengellisiin menoihin on heille tunnustuksen antamista, jonka kautta osallistumme heidän synteihinsä. Sillä Johannes kirjoittaa: "Sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa." (2 Joh. 1:11) Samoin kirjoittaa Paavali: *"Älä ole liian hätäinen panemaan käsiäsi kenenkään päälle, äläkä osallistu muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana."* (1 Tim. 5:22)

Toinen syy, miksi siitä kielletään, on väärän opin vaarallisuus,

kuten on kirjoitettu: *"Varokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen filosofialla ja tyhjällä petoksella."* (Kol. 2:8). Ei kukaan ole niin vahva, ettei väärä oppi voisi häntä turmella. Se nähdään monesta jalosta kirkon opettajasta, sekä entisistä että nykyisistä, jotka ovat vääriin oppeihin eksyneet. Jos joku panee päänsä leijonan suuhun ja luulee Jumalan varjelevan, ettei peto pure leukojaan yhteen, eikö hän kiusaa Jumalaa? Jumalan kiusaamista on osallistua niihin, jotka opettavat vastoin Jumalan sanaa. Ja vaikka itse pysisimmekin oikealla tiellä, virittämme siten pauloja heikommille. Kuinka voisin ketään varoittaa väärästä opista, jos itse osallistuisin siihen? Kuinka voisin odottaa, että uskovat jättäisivät sekaoppisen joukon, jos itsekin heidän kanssaan veljeilen? Siksi apostoli neuvoo nuorta Timoteusta: *"Tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avukseen Herraa puhtaasta sydäimestä."* (2 Tim. 2:22)

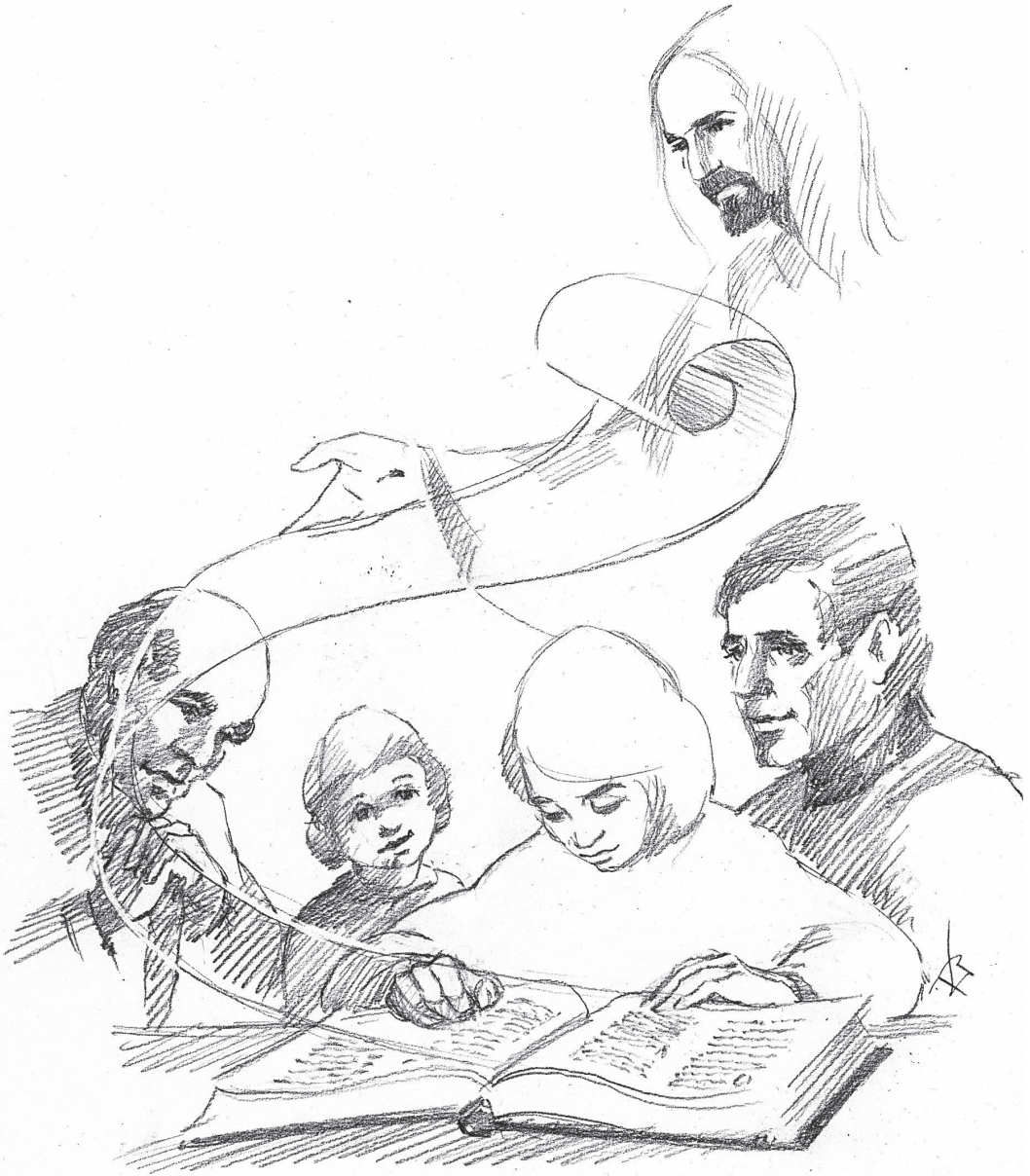
Joku sanoo, eikö meidän pitäisi tunnustaa totuutta ja saarnata evankeliumia niillekin, jotka ovat eksyneet väärään oppiin? Mutta juuri sitenhän me tunnustamme-

kin totuutta, että kieltäydymme veljeilemästä niiden kanssa, jotka Jumalan sanasta poikkeavat. Emmehän itse hyppää suohon, kun koetamme hukkuvaa sieltä ulos auttaa. Eivät vääräoppiset pyydä tilaisuuksiinsa evankeliumin saarnan tähden, vaan sen tähden, että siten saisivat meiltä tunnustuksen. Ja mitä se hyödyttää, jos heidän joukossaan saarnaamani evankeliumin kautta joku tulisi uskoon, kun siellä käyntini kautta vahvistan häntä ja monta muuta jäämään sekaoppisten yhteyteen? Kaikki opillinen sekavuus ja luopumus on tapahtunut siten, että on käyty leväperäiseksi, on suvaittu väärää oppia ja osallistuttu siihen. Sillä väärän opin ensimmäinen vaatimus on se, että sitä suvaitaan, mutta kun se on tullut suvaituksi, vaatii se tunnustusta oikean opin rinnalla, saatuaan tunnustuksen se sortaa ja hävittää oikean.

Kirjoitus on jatkoa Luterilainen-lehden numerosta 5/2024. Kirjoitussarja päättyy numerossa 1/2025.

Gustav A. Aho

*Tiedän Lunastajani elävän / Esitelmä
ASELK:n vuosikokouksessa v. 1936.
Julkaistu Luterilaisessa 2 & 3 1970*

Pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus. (Joh. 17:17)

Sanotaan: ”*Jumalan sana on totuus, mutta eikö Jumalan sana ole monin tavoin hämärä ja siten helposti väärin ymmärrettävissä? Eivätkö kaikki harhaoppisetkin vetoa Raamattuun, ja eivätkö tuhannet ja taas tuhannet ole erehtyneet, jotka ovat uskoneet Jumalan sanaan?*” Epäilemättä voi erehtyä, vaikka uskoo Jumalan sanaan, mutta ei niissä asioissa, joissa on lujasti Jumalan sanan perustalla. Jumalan sana ei ole hämärä ja epäselvä, vaan kirkas, selvä ja varma kaikissa uskonkohdissa. Pietari kirjoittaa: ”*Meillä on [sitä] lujempi profetallinen sana, ja teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta.*” (2 Piet. 1:19) Se, että nekin, jotka uskovat Jumalan sanaan, erehtyvät itse uskonkohdissa, ei johdu siitä, että Jumalan sana olisi epäselvä, vaan siitä, että myös se, joka uskoo Jumalan sanaan, seuraa selvän sanan sijasta omaa järkeään, kuvitteluaan, sydäntään, ennakkoluulojaan ja ihmisten arvovaltaa.

Mistä johtuu esimerkiksi, ettei koko reformoitu kirkko usko

Kristuksen olemuksellisen ruumiin ja veren todelliseen läsnäoloon pyhässä ehtoollisessa? Eivätkö nämä Kristuksen sanat ole selvät: ”*Tämä on minun ruumiini, tämä on minun vereni*”? (Matt. 26:26,28) Mistä johtuu, etteivät nämä usko kasteen uudestisyntyttävään ja pelastavaan voimaan? Eivätkö Kristuksen sanat ole selvät: ”*Totisesti, totisesti sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.*” (Joh. 3:5) ”*Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu.*” (Mark. 16:16) Mistä johtuu, etteivät nuo usko Jumalan yleiseen armotahtoon ja Kristuksen yleiseen lunastustyöhön? Eivätkö Kristuksen sanat ole selvät: ”*Hän ei tahdo, että kukaan hukkuu*” (2 Piet. 3:9), ”*Jeesus Kristus antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä*”? (1 Tim. 2:5–6) Mistä johtuu, etteivät he usko Jeesuksen Kristuksen kaikkiallaoloon inhimillisen luontonsa mukaan? Eivätkö Kristuksen sanat, jotka hän lausui ollessaan vielä alennuksen tilassa, ole selvät: ”*Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi*

hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa”? (Joh. 3:13)

Mistä johtuu, että monet, jotka tunnustavat uskovansa Jumalan sanaan, eivät usko kristittyjen olevan vapaita erityisestä sapattpäivää koskevasta laista? Eikö Jumalan sana ole selvä, joka sanoo: *”Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minäkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta, jotka vain ovat tulevien varjo, mutta ruumis on Kristuksen”?* (Kol. 2:16–17) Mistä johtuu, että monet nykyisin kieltävät, että kaikki Uuden

liiton uskovat omistavat siten papillisen arvon ja siten alun perin kaikki papilliset oikeudet? Eikö Jumalan sana tästä ole selvä, kun se sanoo: *”Mutta te olette ’valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa ja omaisuuskansa julistaaksenne sen suuria tekoja’, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa”* (1 Piet. 2:9) ja: *”Kaikki on teidän”?* (1 Kor. 3:21)

Mistä johtuu, etteivät monet halua nykyisin uskoa, että seurakunnalla on lopullinen valta tuomita kirkossa? Eikö Jumalan sana ole selvä, kun se sanoo: *”Mutta jos hän ei kuule heitä*

(kahta tai kolmea), ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, olkoon hän sinulle, kun olisi pakana ja publikaani”? Mistä johtuu, että monet kieltävät sen opin, että Kristuksen kirkko varsinaisessa merkityksessä on hänen näkymättömän valtakuntansa ja että sillä on lupaus eikä se ole näkyvä laitos? Eikö Kristuksen sana ole selvä, kun se sanoo: *"Jumalan valtakunta ei tule nähtävällä tavalla, eikä sanota: 'Katso, täällä se on', tai: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisäisesti teissä."* (Luuk. 17:20–21)

Mistä johtuu, että nykyisin monet uneksivat tuhatvuotisesta kirkon ihanuudesta päivien lopussa? Eikö Kristuksen sana ole selvä, kun se sanoo: *"Kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö hän uskoa maan päältä?"* (Luuk. 18:8) Mistä johtuu, että monista Jumalan sanan opeista tehdään avoimia kysymyksiä, joiden vääräntämistä tulisi sietää kirkossa? Eikö Jumalan sana ole selvä, kun se sanoo: *"Vähäinen hapate hapattaa koko taikinan."* (1 Kor. 5:6) *"Jolla on minun sanani, puhukoon sen uskollisesti. Mitä tekevät oljet jyvien seas- sa?"* (Jer. 23:28) Niin kauan kuin

seisomme horjumatta Jumalan sanan varassa, niin kauan voimme olla lohdullisin mielin, sillä selvässä Jumalan sanassa meillä on erehtymätön totuus huolimatta kaikesta omasta erehtyväisyydestämme.

Jumala, Sinä olet totuudellinen ja Sinun suustasi virtaavat puhdas armo ja totuus. Auta minuakin rakentamaan tälle kallionlujalle perustalle.

C.F.W. Walther

Hoosea

Kuningas Salomon jälkeisenä kautena israelilaiset opetettiin palvelemaan epäjumalia, jotta kansa ei kaipaisi takaisin Jerusalemiin. Vallan valtakunnan jakautumisessa saanut Jerobeam I tiesi, että kansa otti mielellään vastaan käsintehty jumalat, jotka eivät moittineet eivätkä nähneet mitä kansa teki ja millaista elämää kansa vietti. Epäjumalanpalvelu sopi siis hallitsijan suunnitelmiin. Vähitellen syvästi syntiset elämänmuodot yleistyivät israelilaisten ja naapurikansojen keskuuteen sekä virkamiehistöön että kansan käyttöön. Jumala lähetti profeetat Aamoksen (768 – 765 eKr.) ja heti perään profeetta Hoosean (750 – 716 eKr.) varoittamaan kansaa väärin jumalten palvelun seurauksista. Hoosean aikana Israelin hallitsijana toimi Jerobeam II, joka joutui kokemaan valtakunnan ennustetun tuhon.

Israelin kansa oli Jumalalle uskoton.

Jumala yritti saada kansan ymmärtämään hänen rakkautensa syntisiin ottamalla esimerkin, jota ihmiset ymmärsivät ja jota joutuivat usein itse kokemaan. Jumala käyttää nuoren profeetta Hoosean elämää esimerkkinä suhteestaan Hänelle uskottomaan kansaan.”

Herra sanoi Hoosealle: *”Mene, ota itsellesi haureellinen vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on rikkomalla rikkonut avion luopumalla Herrasta.”* (Hoos. 1:2) Hoosea rakastuu tunnettuun porttoon, Comeriin, ja Jumalan käskystä perustaa hänen kanssaan perheen, johon syntyy 2 poikaa ja tyttö. Koska Comer oli jatkuvasti uskonon miehelleen, ei Hoosea voinut olla varma siitä olivatko lapset hänen omiaan vai haureudesta syntyneitä. Lopulta Comer lähti rakastajiensa perässä jättäen perheensä miehensä vastuulle. Hoosea nöyrytyy lunastamaan vaimonsa takaisin itselleen. *”Ostin hänet itselleni viidellätoista sekelillä hopeaa sekä hoomer-mitalla ja letek-mitalla ohria ja sanoin hänelle: ”Ole kauan aikaa minua varten. Älä harjoita haureutta äläkä mene muille miehille. Minäkin teen samoin sinua kohtaan.”* (Hoos. 3: 2-3)

Jumala oli Israelin syntitaakan kanssa ihmeissään. *”Mitä minun on tehtävä sinulle”* (Hoos. 6:4).

Hoosean saarnat tuovat esille ihmisten itsekkään tavan elää ilman Jumalaa, joka joutuu huokaamaan: *” Voi heitä, sillä he ovat menneet minua pakoon! Häviö heille, sillä he ovat luopuneet minusta! Olen lunastanut heidät, mutta he pu-*

Herra sanoi Hoosealle: "Mene, ota itsellesi haureellinen vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on rikkomalla rikkonut avion luopumalla Herrasta." Hän lähti ja otti Goomerin, Diblainin tyttären. Tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan." (Hoos. 1:2-3) Myöhemmin perheeseen syntyi vielä tyttö ja poika. Sitten Coomer jätti perheensä ja seurasi rakastajiaan.

huvat valheita minua vastaan." (Hoos.7:13)

Hoosea joutuu toteamaan, että tulevan tuhon läheisyys on ovella. Silloin Herra sanoo israelilaisille: *"Efraim sekoittuu kansojen joukkoon... Muukalaiset syövät hänen voimansa, mutta ei hän sitä ymmärrä."* (Hoos. 7:8-9)

Hoosean sanoman sisältö liittyy Jumalan tuntemiseen: *"Tuntekaamme, ahkeroikaamme tuntea Herra. Hänen ilmestymisensä on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevät sade, joka kostuttaa maan"* (Hoos. 6:3). Oman vaimon uskottomuus auttoi Hooseaa ymmärtämään jotain Jumalan suuresta rakkaudesta ihmiskuntaa kohtaan. Jumala on kantavana voimana ihmisen elämässä syntymästä lähtien. Rakkaus

ei pyydä mitään muuta kuin uskollisuutta. Kun Herran tuntemus unohtuu kansan keskuudesta eikä kukaan huuda Herran puoleen, alkaa kansan tuhoutuminen. Ahdistusten tullessa alkaa Herran etsintä. Ja Herra vastaa: *"Parannan luopumuksenne, rakastan heitä tahtoni mukaan, sillä vihani on kääntynyt heistä pois"*. (Hoos. 14:5)

Hoosea joutui kokemaan kun assyrialaiset kuljettivat v. 722 eKr. kansan pakkosiirtolaisuuteen muiden kansojen joukkoon. Vain rippeet israelilaisista palasi eri puolilta Persian valtakuntaa jälleenrakentamaan Jerusalemiä Juudan kansan mukana v. 538 eKr. profeetta Esran johdolla. Silloin toteutui Jumalan ennustus yhdestä kansasta jolla on yksi Jumala.

Hyvien tekojen lista

Jumala on armostaan pelastanut meidät iankaikkiseen elämään. Emme pelastu teoillamme, vaan nyt jo pelastettuina saamme palvella Jumalaa. Hän toivoo meidän elävän Sanansa mukaan hyviä töitä tehden ja Jumalaa sekä lähimmäistä rakastaen. Rastitalla olevaa listaa sitä mukaa, kun teet siihen listattuja hyviä tekoja. Nämä ja kaikki hyvät teot ovat tärkeä muistaa joka päivä! Voit samalla kannustaa myös läheisiä-

si tekemään samoja Jumalaa ja lähimmäistä palvelevia tekoja muistaen ja muistuttaen, että ”armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. Se ei ole teoista, ettei kukaan kerskaisi. Sillä olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, jotta niissä vaeltaisimme”. (Ef. 2:8–10)

- Olin ahkera päiväkodissa/koulussa/töissä
- Autoin kotitöissä
- Siivosin omat jälkeni
- Tervehdin naapuria
- Hymyilin tuntemattomalle
- Sanoin kiitos
- Pyysin anteeksi
- Rukoilin Jumalaa
- Kerroin uskostani jollekin, joka ei siitä vielä tiennyt
- Jokin muu hyvä teko, mikä? _____

Pastori Markku Särelä kutsuttiin taivaankotiin

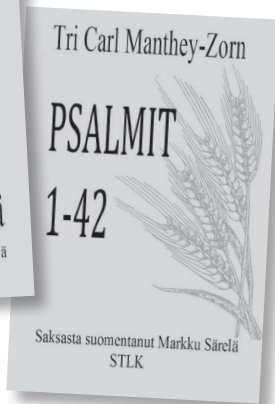
Pyhä Kaikkivaltias Jumala kutsui rakkaan pastorimme Markku Särelän 18.10.2024 taivaankotiimme Kristuksen seurakunnan riemuitsevaan väkeen.

Yli 60 vuotta ainutlaatuisen uskollisesti, ahkerasti, taitavasti ja monipuolisesti Kristuksen seurakuntaa palvelut pastorimme on saanut nyt käydä iankaikkisuuden leposijalleen.

Seurakuntamme ottavat osaa pastorimme perhekunnan ja läheisten suruun, ja toivottavat heille Rakkaan Herramme ja Vapah-tajamme Jeesuksen Kristuksen runsasta lohdutusta, huolenpitoa, siunausta ja varjelusta.

"Herra, nyt lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan."
(Luuk. 2:29)

Varmaa ja luotettavaa raamatunopetusta!

Uutuuskirjamme johdattavat turvallisen raamatunsanan ääreen. Pastori Markku Särelä on kääntänyt jumaluusopintohtorin Carl Manthey-Zornin Koko kristillinen oppi 1 Moos. 1–5:ssä ja Psalmien kirjan kommentaarista ensimmäisten 42 Psalmien osuuden. Kirjat ovat syvällistä luterilaista Vanhan Testamentin selitystä avaten Jumalan sanaa jokaiselle.

Teosten hinta on 10 € /kpl.

Tilaukset:

www.luterilainen.com/fi/tilaa/tilaa-kirjoja

Uskonpuhdistusjuhla Pyhäinpäivänä lauantaina 2.11.2024
Lahden kirkolla alkaen klo 12.00 HPE:lla.

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:
luterilainen.com/videoita

Tervetuloa pyhäkouluun iloisin mielin!

Pyhäkoulut loppuvuodesta 2024:

Su 24.11. klo 11 Hki/Kirkkonummi, Outi

Su 22.12. klo 11 Hki/Kirkkonummi, Outi

**Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin,
jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan**

Tunnetko sydämen kutsumusta ja halua toimia sielujen pelastamiseksi ja onko sinulla kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin? Kirkkomme antaa sinulle opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen sinua voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttavaksi pastorin virkaan. Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot:

marko.kailasmaa@luterilainen.com • Puhelin 050 342 7448

Raamattu sanoo: ”Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloon toimeen.” (1 Tim. 3:1)

TOIMINTATIETOJA

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1, HPE 10.11. ja 15.12. klo 11.00. Lukujumalanpalvelukset 24.11. ja 8.12. klo 11.00.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, HPE 17.11. klo 13.00 sekä 8.12. klo 11.00 (myös joulujuhla). Joulukirkko 25.12. klo 11.00. Talennejumalanpalvelukset muina sunnuntaina, paitsi 3.11., 1.12. ja 29.12. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, HPE 17.11. klo 10.00.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, HPE 17.12. klo 18.00 ja 2.11. Uskonpuhdistusjuhla HPE klo 12.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelan katu 12, HPE 9.12. klo 12.00.

Puumala, Härkösentie 3 B 12, 17.12. klo 12.00.

Ruokolahti, kotilaisuus, Niskapietäntie 190, HPE 7.11. klo 12.00.

Turku, kotilaisuus, Hurtinkatu 12 C 13. HPE 21.11. ja 19.12. klo 18.00.

Vaasa, kotilaisuus, Vanhan Vaasan katu 8 A 7, HPE 18.11. klo 11.00.

Lisätietoja, muutoksia ja muiden paikkakuntien tilaisuuksia ilmoitamme verkkosivuillamme:

www.luterilainen.com/osallistu

www.luterilainen.com

www.pyhakoulu.fi

Pastori Marko Kailasmaa

puhelin 050 342 7448

Peltokuja 8, 08700 Lohja

marko.kailasmaa@luterilainen.com

. AYQ2

Sisällys:

Minä olen elävä leipä, Martti Luther	170
Kristuksen uhrin turvissa, Marko Kailasmaa	171
Ihmeellistä on Jumalan johdatus, Markku Särelä	172
Uskotko uskoosi, Rupert Efraimson	176
Yleinen esimerkki, Vesa Savolainen	181
Löydetty aarre, Gustav A. Aho	184
Vihreä vai oranssi, Eeva Voima	190
Mitä Raamatun mukaan on sanottava unionismista eli ekumeniasta? Gustav A. Aho	192
Pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus, C.F.W. Walther	198
Hoosea, Kimmo Pälikkö	202
Hyvien tekojen lista	204
Pastori Markku Särelä kutsuttiin taivaankotiin	205
Kirjamainokset	205
Tapahtumat	206
Toimintatietoja	207
Kansi: Hoosean perhe, Kimmo Pälikkö	

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA: TAMPERE: FI74 5700 0220 0405 23

HELSINKI: FI15 1270 3000 0189 73

LUTERILAINEN-LEHTI, TILAUSMAKSUT JA LAHJOITUKSET:

FI15 8000 1700 3033 09

KIRKKOKUNTA JA KIRJAMYNTI: FI15 8000 1700 3033 09

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2024: Kotimaassa 25 € vuosikerta, ulkomaille 35 €

Toimitus: päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com

Taitto: Ideamyly, kuvitus: Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:

marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.

Tilausmaksut Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com